

ப்ரார்த்தனா

Savitri
B H A V A N

ப்ரார்த்தனை அச்சிட்டு வெளியிடுபவர் : சாவித்ரி பவன், ஆரோவில்

சாவித்ரி பவன்

ஆரோவில் 605 101
தமிழ்நாடு, இந்தியா
தொலைபேசி: 0091 (0)413 2622922
மின்னஞ்சல்: savitribhavan@auroville.org.in
www.auroville.org/index/savitribhavan.htm

பொருளடக்கம்

அருளாளர் ஸ்ரீஅரவிந்தர் அருளிய சாவித்ரி	4
ப. விஜயபாலன்	
ஸ்ரீஅரவிந்தரின் ஸ்ரீஅன்னையின் யோகத்தைச் செய்வது எவ்வாறு?	18
சத்தியஜீவியத்தின் வெற்றி	20
சாவித்ரிபவன் செய்திகள்	37

இப்புத்தகத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ள புகைப்படங்கள், ஸ்ரீ அரவிந்தர், ஸ்ரீ அன்னை ஆகியோரின் வாசகங்கள் மறுபதிப்பு செய்ய அனுமதித்த ஸ்ரீ அரபிந்தோ ஆசிரம் அறக்கட்டளை மற்றும் அறங்காவலர் ஆகியோருக்கு எமது மனமாந்த நன்றி

ஆங்கில திதழைரியர் ஒரத்தாவன்
தமிழில் சந்தரவல்லி சாம்மோகன், சாவித்ரி பவனுக்காக
வாஷவமைப்பு : பிரஸ்மா, ஆரோவில், prisma@auroville.org.in
அச்சிட்டோர் : ஆல் திருதீபா பிரஸ்ம, பாண்டிச்சேரி

A spirit of its celestial source aware
Translating heaven into a human shape
Descended into earth's imperfect mould
And wept not fallen to mortality,
But looked on all with large and tranquil eyes.

பரவெனியை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பரம்பொருள்
அறிந்தே, சொர்க்கத்தை மனித வழவாக மாற்றி
அமைத்து, குறையான இப்பூமிக்கு அனுப்பியது.
ஆனால் அதுவோ, அநித்தியத்திற்கு வந்தமைக்காக
கண்ணீர் மல்காமல் தனது அமைதியான பரந்த
விழிகளால் அனைத்தையும் உற்று நோக்கியது.

அருளாளர் ஸ்ரீஅரசுந்தர் அருளிய ஸாவித்ரி

ப.விஜயபாலன்(மாவிஜய)

SAVITRI

by

SRI AUROBINDO

Part One

Book One : The book of beginnings
Canto One : The symbol of Dawn

அருளாளர் ஸ்ரீ அரவந்தர் அருளிய
ஸாவித்ரி

மகா காவியம்

நிலை மண்டில ஆசிரியமாவில்
தமிழகம்

ப. விஜயபாலன் (மாவிஜய)

நூல் : ஒன்று
காடை :: ஒன்று

இடுகேற்ப் புரீ

வரிகள் 186.....342

186--189

விழிமின் என்றிடும் வெண்கலக் குரலினால்
வினிப்பாணை விடுத்த கடர்மிகு தலைவனின்
மயக்கும் இசையில் மேல்டாய் மஸர்ந்த
விதங்கள் விளைத்த வணப்பினில் வசப்பட,
சிலவொரு தினமே நிலைக்கிற சுகந்தரும்
அவரவர் *உற்றுழி உவகைக் கூறினைக்

கொண்டிட இசைந்தே கூடிட விரைந்த
ஆதி இனத்தவர் அவர்களின் இடையே
சாவித்ரி தானும் விழித்தெழுந் தன்னே.
*உற்றுழி = உறும் அளவு

190--193

அனந்தப் பெருநிலை அவளின் தோற்றிடம்,
அதனின் சீலமாம் உறவால் இந்தப்
புன்புலப் யூரிப்பில் கலந்திடா(து) இருந்தாள்,
மானிடர்க் கான மற்களம் தனிலே
வல்லமை வாய்ந்ததோர் *ஏதிலாள் ஆகினள்;
அவளின் உள்ளுள் உறைந்த அதிதியும்
பதிற்குறிப்பு) ஏதும் பகரா(து) அமைந்தனள்.
*ஏதிலாள் = stranger

194.....197

மானிட மனத்தின் துள்ளவில் தோன்றும்
அயர்வினை அகற்றும் கூக்குரல் ஒன்றுடன்
மாறி மாறி வந்திடும் அதனின்
ஆர்வம் மிக்கதோர் அசைவு நாட்டமும்,
சிறகடித்து) உயரே பறந்திடும் அதனின்
நேய வேட்கை மாயச் சாயலும்,
ஒத்திசை(வு) அற்றதோர் இன்னிசைச் சுரமென
அவளின் அகத்தே வந்து சேர்ந்தவே.

198

காலச் செல்வன் காட்டிய கீற்றொளித்
தகவல் அவளைச் சார்ந்ததாய் இலையே.

199.....201

அழியும் தன்மைய யாவும் ஆங்கே
அமரரை வென்றிடும் அவலம் நிலவிட,
சின்னாள் வாழ்ந்து தேய்கிற மானிட
வார்ப்படம் ஆகிய வானவர் படுகிற
கடுந்துயர் அவளுளும் *கவிந்து கொண்டது.
*கவிதல் = மூடுகை, மனம் பற்றல்

202.....204

எங்கனும் விரிந்த இயற்கையின் ஆற்றல்
இயைத்திடும் களிப்பை என்றோ ஒருநாள்
அவனுள் பெறவே அகமகிழ்ந்து) இருந்தாள்;
ஆழினும் அதனின் அளப்பரும் சிறப்புடைப்
பொன்னிறத் தோற்றப் பொலிவுடை ஒளியோ
என்றும் இலங்கிட இயலா(து) ஆனது;
நொறுங்குறும் இந்த *நொய்ம்மை நிலனில்
ஏழுந்து நிமிரவும் ஏலா(து) ஆனதே.

*நொய்ம்மை= தளர்வு, எளிதில் நொறுங்கும் தன்மை

205.....210

ஆனந்தப் பரவச அற்புத நிலையின்
கன்லொளி தகிக்கும் கதவம் திறந்திடத்
திறவுகோல் தேர்ந்ததாய் எல்லா உயிருடன்
ஒருமிக்க கூறினை ஒருங்கினை விக்கும்
அமைதி நிலவிய ஆனந்தத் தேனை
மானிட வடிவில் தன்னுட னேயே
அவனும் ஆங்கே கொண்ந்திருந் தனவே;
அந்தத் திறத்தையும் இன்பப் பெருக்கையும்,
உணர்வும் *விழுமழும் உடைத்தொரு விரிவையும்
காலக் கடவுளின் *ஆழ்வு தனிலே
குறுகிய உள்ளத் தூண்டுத லாலே
வாழ்க்கை தன்னின் வலுவிலாச் சிறுமை
ஒப்புக் கொண்டிட ஒவ்வா(து) ஆனதே.

*விழுமழும்= சீர்மை, சிறப்பு   *ஆழ்வு= படுகுழி, ஆழ்ந்த
பள்ளம்

211.....214

விருப்பத் துளிகளும் வேதனைத் துளிகளும்
ஒன்றாய்க் கலந்த உயிர்ச்சா(று) ஆனதோ
உலகினில் உதிக்கிற ஒவ்வொரு சின்னங்
சிறுவித் தினுக்கும் தேவை எனினும்,
அழிவிலா அந்த ஆனந்தப் பரவச

வரத்தைக் கூட மண்வினை *கூலம்
விழையத் தகாதென விலக்கி நின்றது;
வரம்பிலி தன்னின் மகள் இவனுக்கும்
புவிமகள் தந்தாள் பொழிந்திடும் அன்பின்
உணர்ச்சி மலருடன் ஊழுள் சேர்த்தே.
*உயிர்ச்சாறு = sap, செடிப்பால்
*கூலம் = grain, தானியம்

215

சிறப்பு வாய்ந்த தியாகம் இதுகணம்
பயனில் பதரெனப் போனதாய்த் தெரிந்ததே.

216.....220

மேலவர்க் கான மெய்ம்மைப் பயிரை
மாழும் தன்மைய மண்ணகம் தனிலே
இயல்பாய் வினைக்க இயலும் என்றே,
வாய்த்த வாழ்வின் பருப்பொருள் சார்ந்த
*இன்பக் கூறையும் துன்பக் கூறையும்
மாறும் குழலின் மரபுக(கு) இனக்கி
டயிய அவளின் இயல்புப் பயிரை
நட்டு வைக்கும் நம்பிக் கைமினால்,
செழிப்புடை அவளின் தெய்வத் தன்மையை
அளவுக(கு) அதிகம் செலவிடும் விதமாய்த்
தன்னின் தனிநலன் மற்றும் யாவையும்
இரவலாய் ஈந்தாள் மானிடர்க் காகவே.
*(வாழ்வின்)இன்ப துன்பக் கூறுகள் = Lives
(ப1)

221.....228

மண்ணகம் அதனின் பண்பிலே மாநிட
எடுத்துச் சொல்லி இனக்குவ(து) எளிதிலை;
நித்தியப் பேற்றின் நேசம் தனையும்
இன்னல் தருகிற ஒன்றெனக் கருதிய
இறக்கும் இயல்போ எதிர்கொள் கிறது:
தூயவான் வெளியும் தூடிப்புடை எரிமலை

உள்ளுறை கனலும் மோதலுக்கு உட்பட,
 *பொறுதி யற்றுப் போகிற தான்
 தீமை யில்லாத் தெய்வத் தன்மையை
 அறிந்த மண்ணகம் அஞ்சிநிற் கிறது;
 துயிலா நிலைகொள் தூயநற் பேற்றினைக்
 குறையே பட்டுக் குழுறிய வண்ணம்
 அதுகொணர் ஒளிமினை அநேக மாக
 வெறுப்பு காட்டி விலக்கு கின்றது;
 இயல்பெளி மையான இறைமை மெய்ம்மைதன்
 அளப்பரும் ஆற்றற் சுற்றின் குரல்தரும்
 வல்லமை யோடு வாய்த்த இனிமையை
 உணர்ந்த மண்ணகம் உதறல் கொண்டதே.
 *பொறுதி = tolerance, தனிவு, பொறுமை

229.....233

*அதலத்து) ஆட்சி நடைமுறை ஒழுங்கினைத்
 தண்டனை வகையாய்க் குன்றின் உச்சியில்
 அமல்செய்து) அடதும் அல்லல் படுத்தவே,
 தூயவான் உயர்வெளித் தூதர்தம் மேலே
 களிமன் அடித்தது கறைவிளைக் கின்றது;
 காத்திட வந்தராம் கருணையர் கைகளை
 இடறி விழுந்த இயலுல கத்தின்
 முட்களி னாலே தற்காப்பு) அமைத்தும்
 தடுத்து வளைத்தும் திருப்பு கின்றது;
 சாவுடன் நோவுடன் தானும் சென்றே
 இறைவனின் புதல்வரை எதிர்கொள் கிறதே.
 *அதலம் = abyss , பள்ளம்

234.....238

மண்ணக மன்றிலின் கூத்துக் காட்சியில்
 அங்கும் இங்குமாய் ஊடு கடந்திட,
 அவர்தம் அருஞ்கடர்ச் சிந்தனை யாவும்
 அறியா நிலையின் அகத்திரு னாலே
 கரியது போர்த்துத் தெளிவது குன்றிட,
 அவர்தம் கைக்கொள் பணிகள் அனைத்தும்
 வஞ்சக அறிவுரை வசத்தில் நலிந்திட,

அவர்கள் கொடுத்த அணிமுடிக் காக
 உற்ற ஊதியம் சிலுவை ஆகிட,
 இவன்அவர் விட்டுச் செல்வ(து) எதுவெனின்
 பிறங்கொளி வாய்ந்த சிறப்புப் பெயரே.

239.....240

உயிர்க்கனல் ஒன்று வந்திருக் கின்றது,
 மனிதரின் மனங்களைத் தீண்டி உள்ளது,
 தீண்டிய நெருப்பழல் சென்றும் விட்டது;
 சிலரே கடரைச் சிக்கெனப் பற்றினர்,
 ஆற்றல் மிக்க அரும்பெரும் வாழ்வை
 உற்றனர், உயர்ந்தனர், மேலும் மேலுமே.

241.....244

கவல்லயின் கூறும் கடும்போர்ப் பங்கும்
 ஒழுக்க வீழ்ச்சிப் பகுதி ஒன்றும்
 சேர்ந்து படுத்திச் சோர்ந்த உலகின்
 பார்வைக்கு) எட்டாப் *பாழ்கெவி களிலே
 கிலிதரும் மீட்சியே கிட்டிடக் கண்டவள்,
 அவனிமின் அறியா நெஞ்சத் தினுக்கும்
 தன்னின் *பிறங்கொளித் தன்மை மினுக்கும்
 வேற்றுமை இடைவெளி வெகுவாய்க் காண,
 உதவி செய்தே உலகைக் காத்திட
 வந்தவள் வருந்தினன், இயலுமோ என்றே.
 *பாழ்கெவி = chasms , *பிறங்கொளி =
 greatness

245.....246

துயருடன் வாழவும் தொடரும் பாதையில்
 எதிர்வரும் எமனை எதிர்கொண் டிடவும்
 மானும் தன்மைய மானிடர் ஊழினை
 அமர தேவியும் அவண்டற் றனளே.

247.....252

தன்னுடன் பிறந்த *இன்னல் ஆக்கம்
 அதனிடம் இருந்தே அகற்றப் பெற்றும்,

வானகம் சாரா வாழ்வின் புதிராம்
அடிரிகுள் உடுப்பினை அணிந்தவள் ஆகியும்,
அன்பவள் காட்டிய அனைவரின் கட்டுலப்
பார்வையில் கூடப் படாதே பதுங்கியும்,
நிலவுல கிணிலே இவ்விதம் நிலவும்
உருத்துவந்து ஊட்டும் ஊழ்வினை என்கிற
கண்ணிமின் கண்ணே சிக்கினள் ஆகியும்,
அவள்தன் சோதனைக்கு ஆட்படும் வேளை
எப்போ(து) என்றே எதிர்பார்த் தனளாய்,
மற்றைய வானவர் தம்மினும் உயர்ந்தளாய்
மாணிடர்க் கான வனவிதி மினுக்காய்க்
கட்டுப் பட்டுக் காத்திருந் தனளே.
*இன்னல ஆக்கம்=felicity

253.....256

குழந்தோர் எவர்க்கெலாம் துருவவின் மீனாய்
பாய்மரம் தாங்கும் பரிவுக் கமிறாய்
இவளிருந் தாளோ அவர்யா வரையும்
இருண்டமுன் னறிவால் இருந்தாள் பிரிந்தே;
துங்பம் தருகிற துவளல் தனையும்
அதுதரும் நோவையும் அடுத்தவர் எவர்க்கும்
பங்காய் அளித்திடாப் பாங்கினள் ஆதலின்,
பிளவுற்று உடைந்ததாம் பேரிடர் எல்லையில்
எதிர்ப்படும் துயர்கள் எல்லா வற்றையும்
தானே தாங்கிட, வைத்தனள் மறைத்தே.

257.....261

பின்னே தங்கிய கண்ணிலார் தம்மைக்
கூர்ந்து நோக்கிக் *குழைந்த ஒருவன்
தன்னறி(வு) இன்றித் தவிக்கும் அவர்தம்
இனத்தின் கமையை ஏந்துதல் போலத்
தீமையைத் தனக்குச் செய்யும் ஒருவனைக்
காக்கும் விதமாய்க் கரைதான் ஏற்றி,
இவளே புகல்தந்து இதயக் கனிவோ(நு)
உணவினை ஊட்டிப் பேணிட வேண்டும்;
என்ன செய்வதாம் என்றநி யாதே,

எதிர்கொள வந்திடும் விதியறி யாதே,
எவளின் உதவியும் இல்லா நிலையினில்:
விளைவு கருதி வினையினுக்கு அஞ்சி,
முனைந்து முயற்சி செய்வதற் காக
முன்னுணர்வு இவளே கொண்டிடல் வேண்டும்.
*குழைதல் = மனம் இளகுதல்

262.....263

பலநாள் முன்னர் அறியப் பட்டதும்
ஊழவழி வகுத்ததால் உற்றதும் ஆகிய
புலரும் இந்தக் காலைப் பொழுதோ
நாளும் தெரிகிற நண்பகல் போன்று
மற்றொரு பகலைக் கொணர்ந்து வந்ததே.

264.....267

ஏனிது எனிலோ, இயற்கை அன்னன
தன்னின் வல்லமைத் தடத்தில் நடக்கையில்
உமிர்ப்பொருள் ஒன்றின் உரத்தை முறிக்கிறாள்,
ஆன்மா ஒன்றின் ஆக்கம் தகர்க்கிறாள்;
ஆமினும் அதற்கெலாம் கவலை கொள்ளதே,
அழிந்து பட்டவை அவனே தங்கியும்
பாதிப்பு இன்றிப் பயணம் தொடர்கிறாள்:
நடந்ததை ஆங்கே படம்பதிப் பிப்பது
மனிதனும், அனைத்துணர் மகேசன் விழியுமே.
*அவனே = அங்கேயே

268.....272

இறப்பும் திகிலும் இணைந்து கூடிக்
கொடுமையாய்ப் பேசும் கூடம் தனிலவள்
ஆன்ம நலங்கெழும் அந்தக் கணத்திலும்
அவளின் வாமிதழ் அழுகையில் துடித்திலை,
உதவி கேட்டும் ஒருகுரல் கொடுத்திலை;
எவர்களும் இயம்பிலள் அவள்துயர் மர்மம்:
முகமோ அவளது மோனம் போர்த்திட,

உள்துரம் அவளை ஆனையாக் கியதே.

273.....276

இந்தப் பொழுதிலும் இன்னல் உற்றுப்
போரா டியதே அவளது *புற்கலன்;
ஏற்ற அவளின் மானிட இயல்பும்
பாதி இறையைப் பாங்காய் இருந்தது:
அனைவில் இருக்கும் புனித ஆன்மா
அவளின் அகத்துரு வாகத் தெரிந்தது,
இயற்கை ஆற்றல் எல்லாம் அவளின்
அகத்ததன் பண்பாய் உரிமை ஆனதே.
*புற்கலன் = புற உடல்

277.....281

மனத்துளே வாழ்ந்தும் தனித்தே இருந்தும்
அனைத்துமிர்த் திறங்களை அவளே கமந்தாள்;
தன்னந் தனியே நின்ற வண்ணம்
அவளே அவனியைத் தாங்கிக் கொண்டாள்;
இயலுல கத்தின் பெருந்திகில் என்பதோ
அவளின் திகிலாய் அமைந்தொத(து) இருக்க,
இயலுல(கு) ஆர்ந்த எல்லாத் திறங்களால்
அவளின் வலிமை அமைக்கப் பட்டது;
அன்டமா அவனியே ஏற்றிடும் அன்னையாய்ப்
பொழியும் பாசம் இவளிடம் பொலிந்ததே.

282.....284

உமிரின் மூல வேர்கட்டு) *உறுகண்
ஷட்டி உறுத்தும் தீவினை ஆங்கே
அவளையும் பற்றி அல்லல் செய்தே
அவளுக்கு) அளித்த *இனைவுப் பங்குதான்
தனிமுறைச் சமிக்கையாய் வந்து சேர்ந்திட,
வேதனைக் கூறுதம் வீரியம் வார்த்தே

தெறிக்கும் கடுமையும் தெய்விகத் தன்மையும்
எடுத்தொரு வாள்செய்தாள் கொடுமையை மோதவே.
*உறுகண்=துங்பம்

*இனைவு = நோவு, வேதனை

285.....286

மண்ணில் வந்த நோக்கம் தனையவள்
எண்ணம் என்றும் பதித்தாள் ஆதலின்
ஒத்தினை(வு) அற்றே ஒதுங்கி வாழ்ந்தாள்,
உலகம் அளாவிய உணர்வில் கணிந்தவள்
உள்தால் உலகோர்க்கு) உறவாய்ப் பொலிந்தாள்;
எவரும் பாகம் ஏற்கா(து) இருக்கவே
தன்னந் தனியே தான்முன் வந்தவள்
அமர்க்கு) உரித்தாம் அரும்பணி ஏற்றாள்,
நின்று நிமிர்ந்து நிலனுயர்ந் தனளே.

287.....291

வாழ்வைத் தொடங்கிய வகையில் மேவிய
பொறுப்பினைச் கமந்தவள் பொற்படை நெஞ்சிலே
படுதுயர்ச் சாயல் படவே இல்லை:
மண்ணக மடந்தையின் மூலப் பண்பாம்
மயக்கத் துயில்தரும் மதியின் மேலே
அவள(து) உமிர்த்திறும் மறதியின் இயல்பினால்
தனையற(று) இருந்த சடமாய் மாறியும்,
வதனம் கவிழ்ந்த வண்ணம் கிடந்தும்,
சிந்தையின் எல்லையில் செயலுணர்வு(வு) இழந்தும்
சாந்தம் தவழ்வதும் கூர்விளிம்பு) அற்றதும்
ஆனதாம் கல்லென, வானக் கோளெனச்
சாய்ந்து கிடந்தே ஓய்வு கொண்டதே.

292.....294

வருத்தம் இவளைதும் திரும்பி வராதும்,
இன்னற(கு) உரிய செய்தி என்கிற
வாளால் பிளவினை உற்றிடா வண்ணமும்
இருபெரு வெற்பின் இடையாழ்(வு) எனும்படி
இருநிலை மனச்சான(று) என்கிற ஆட்சிகளின்
எல்லைகள் இடையுள் ஆழம் மிக்கதோர்
அமைதிப் பிளவில் ஆழ்துயர் அண்டிடாச்
*சேய்மையில் கிடந்தாள் ஓய்வு கொண்டதே.

சேய்மையில் = தொலைவில்

295.....299

அந்த வேளையில் மந்தமாய் ஆங்கோர்
நெஞ்சரம் இலாத நினைவு மலரோ
நிமற்படி(வு) ஆக நிலைபெயர்ந்து) அசைய,
நெடுமுச்(க) எறிந்தவள் நெஞ்சைப் பற்றினள்;
தனக்கு நெருங்கியும், தயங்கி நிற்பதும்,
ஆழ்ந்தும், அபங்கியும், பழகிப் போனதாய்த்
தங்கிட அவ்விடம் தக்க(து) ஆனதாய்
இருந்த வலியினை இனங்கண்டு கொண்டாள்
ஏனோ அங்கது இருந்தது என்பதும்
எங்கே இருந்து வந்தது என்பதும்
அவனுக்கு) ஆனால் தெரிய வில்லையே.

300.....304

சிந்தையைத் தூண்டும் செறிவுடை ஆற்றல்
திரும்பவும் திரும்பப் பெற்றிடப் பட்டது;
உவகையைத் தந்திடும் ஊதியம் எதுவும்
பெறாத வினைஞுன் பிழைப்பைப் போன்று
வாழ்வியல் தன்னின் ஊழியக் காரர்
தன்விருப்பு) ஆர்ந்ததாம் தன்மையை ஒழித்தும்
இதயம் கனத்தும் இருக்க ஸாமினர்;
முரண்டு பிடித்த புலனெனும் *கனுந்து
ஒளிர்ந்தே எரிய ஒவ்வா(து) ஆனதே;
இயங்கிட உதவி இல்லா(து) ஆகிய
முளைக்கு) அந்த வலியின் மூலத்தை
அறியும் திறமும் இல்லா(து) ஆனதே.
*கனுந்து = தீப்பந்தம்

305

உறுதி அற்றதோர் உலகத்து) இயல்பே
அவளின் அஸைப்பைப் பிடிப்பில் வைத்தது.

306

ஆயினும் அவளா(கு) அலைவற்று) அசைந்தாள்
அவளின் வாழ்வும் அண்டச் சுமையைப்

பகிர்ந்து கொண்டுதான் பாரம் கமந்ததே.

307.....312

நெடிதாய்த் தன்னின் நீள்சிற(கு) அடிக்கிற
ஆற்றல் வாய்ந்த அவளின் ஆன்மா,
அவளின் புற்கலத்து) அரவம் இன்றி
அழைப்பு விடுத்த ஆணையி னாலே,
செறிதுமில் என்னும் திரைகடல் கொண்ட
அலையின் எழுச்சியை அடக்குதல் ஊடே,
*நொதுமல் தன்மையை இடுகுறிக் கனவுக்
காட்சிகள் வாயிலாய்க் கவினொளி ஊட்டி,
மானும் கொடுமை வாய்ந்த நாட்களின்
அயரா அருமை முயற்சியை மற்றும்
அழுத்தம் விளைக்கும் வருத்தம் தன்னைத்
திரும்பி நோக்கித் தெரியா நிலையுடன்
நுகரும் இனைந்த நுகத்தடி சேரப்
பறந்து வின்னே பயனித் ததுவே.
*நொதுமல் = வினோதமான, strange

313.....316

உயர்ந்த உள்ளுரம் உறையும் இருப்பிடம்
நயனம் காணா நகர்வை உணர்ந்திட,
உடனடி யாக ஒளியால் பொலிந்தவை
எல்லாம் வாழ்வின் இருளை ஆகின;
நினைவுத் திறத்தின் நிலைச்சா ஸாங்களோ
கால அளவில் கணக்காய்த் திறந்தன;
கருத்துக் கோவையின் களைத்த கால்கள்
அவளின் இருப்பிட வாயிலை அடைந்தவே.

317.....328

இருவிலே மோதிடும் அரக்கர் வடிவுடை
மல்லரைப் போன்றாம் தொன்மை வாதிகள்
நிலமும் நேசமும் தண்டனைத் தீர்ப்புமாய்
வட்ட வடிவிலே குழ்ந்த வண்ணம்
அனைவரும் அவளிடம் திரும்பி வந்தனர்:
மனம்சொலும் சான்றினை ஏற்க மறுத்திடும்

மடந்தை பெற்ற மங்கிய *இறைமைகள் இயப்பரும் கொடிய இனைவினைப் பொறுக்கவும் வீரமாய்ப் பொருதவும் விழித்தெழுந் தனவே; சுடர்வதாம் அவனுடை இதய நிழலில் இடர்தர வல்லதாய் எழுந்தசொற் போனின் சோர்வினைத் தந்திடும் தோற்றுவாய் தனிலே, நிலவுல கத்தின் நெடிதாய்த் தொடர்ந்த மரபுரிமை யான மரண வலியினைச் குமந்தத னாலே சோகக் கல்லென மோன அமைதியை முற்றுமாய்க் கொண்டே ஆறுதல் பெற்றிடா *ஆழ்கெவி தன்னின் பாதுகாப் பாளன் ஒருவனின் கண்கள் கருத்துடன் காணா வண்ணம் நிலைத்து விண்வெளி தன்னை வெறித்து நோக்கக் கால வரம்பிலாத் துயரம் கண்டும், காணக் கண்டில வாழ்வின் இலக்கே.

*இறைமைகள் =godheads *ஆழ்கெவி = abyss, ஆழமான பள்ளம்

329.....331

கடுமையைக் காட்டிடும் கடவுட் தன்மையால் அல்லல் பட்டும், அவனின் உடைமையாம் *தவிசின் கண்ணே தனைப்பட்டு இருந்தும்,

அவனின் கண்கள் அழாது சிந்திய நிர்மலத் துளிகளை நிவேதனம் ஆக நாளும் படைத்தும் நயக்கா நிலையில் கடுமை குறையாது காத்திருந் தனனே.

*தவிசி = அரசு கட்டில்

332

மானிட வேளையின் வாட்டும் கொடிய கணக்கிலாக் கருத்து வேற்றுமை யாவும் மீண்டும் துளித்து மிரட்டி நின்றதே.

333.....335

நிலைபேற்று) உவகைப் பரவச நிலைக்காய் மண்ணக மடந்தை துயரையும் விருப்பையும் சேர்த்துத் தியாக அவிரெனத் தருவதோ என்றும் நிலைத்திடும் இறைக்கரத்து) அடியே மீண்டும் விழைந்து தொடங்கப் பட்டதே.

336.....338

சோம்பல் ஒழித்துத் துடிப்பாய் நிமிர்ந்தவள் மிடைந்தே அடாந்து மிடுக்குடன் நடக்கிற அளிவகுப்பு) இயக்கம் ஆங்கே அளித்த சோதனைக் கணங்களைத் துணிந்தேற்று) அமைந்தாள்; பசுந்தழை படர்ந்திடும், நகைமுகம் காட்டிடும் இடருடை இயலுல கத்தினை நோக்கினள்; உடனினை வாழ்வுடை உயிரினம் கூவிய அறியாமைப் புலம்பலை அவள்செவி மடுத்தனள்.

339.....340

நிலையுறு குழ்புல நிகழ்விடம் தனிலே *நொய்தின் நொய்துடை ஓசைகள் இடையே காலக் கடவுளை, விதியின் தேவனை எதிர்கொண்டு) ஏகி *வென்றியும் கண்டிட அவனின் ஆன்மா விழித்தெழுந் ததுவே. *நொய்தின் நொய்தான் = மிகச்சிறு திறமுடைய *வென்றி = வெற்றி

341

அவனுளே இதுவரை இயங்கா(து) இருந்தவள் இயற்றிறம் யாவையும் ஈட்டிச் சேர்த்தனள்.

342

சத்யவான் தன்னின் வாணாள் என்பதன் இறுதி இன்றென உறுதி ஆனதே.

முதலாம் காதை முற்றியது.

ஸ்ரீஅரசிந்தன், ஸ்ரீ அன்னையன் யோகத்தைச் செய்வது எவ்வாறு?

1937-ம் ஆண்டு நான் ஸ்ரீஅரவந்தோ ஆசிரமத்தில் சேர்ந்தேன். அது முதலே யோகம் பற்றிய அவரது நூல்களைப் படித்துத் தொந்து கொண்டு, அவருடைய யோகத்தை என்னால் தியன்ற அளவிற்கு செய்ய முயன்ற வந்தேன். ஆனால் கிட்டத்தட்ட திருப்தி ஜிது வருடங்களுக்குப் பிறகு கூட நான் யோகப் பாதையில் எந்த அளவிற்குச் சென்றாலேன் என்பதை உறுதியாக உணர முடியவில்லை. ஆகவே ஒரு நாள் நம் தினிய அன்னையிடம் கேட்டேன். "அன்னையே! நான் சரியாகத் தான் யோகம் பயின்று வருகிறேனா" என்று. உண்மையாகவே, நான் அன்னையிடம் எதிர்பார்த்தது சரியான முறையில் யோகம் செய்ய உதவும் வகையில் அவருடைய ஆசிரிவாதங்களையே. ஆனால் எனக்குக் கிடைத்தது ஒரு பெரும் அதிரிச்சியே. அது நாள் வரையிலும் நான் யோகம் என்று கருதி செய்து வந்த அனைத்துமீ தவற என்று அவர் கூறினார். நான் தீக்கப்பற்றவனாய், "நான் என்ன செய்ய வேண்டும் அன்னையே?" என்று கேட்டேன். அதற்கு மறுமொழியாக அன்னை புனிநகைத்துக் கொண்டே கேட்டார், "நீ ஏன் யோகம் செய்ய ஆசைப்படுகிறாய்? அதுவும் முற்றிலும் தவறாக". நான் கேட்டேன் "பிறகு என்ன செய்வது?". அன்னை விடை பகர்ந்தார் "உனக்காக நான் யோகம் செய்கிறேன். நீ யோகம் செய்வதை விட்டிருப்பீர். என்னைச் செய்ய வீரு. நான் புலிக்கு திறங்கி வந்துள்ளதே உனக்காக காரியங்களை எனியைக்குவதற்கே. ஆகவே, நான் திங்கு யோகம் செய்வதற்காகவே திருக்கும் போது நீ ஏன் முயற்சி செய்ய வேண்டும்?", நான் மறுபடி "அப்படியானால் என் பங்கு தான் என்ன?" அன்னை "அப்படியே உன்னை என்னிடத்தில் ஒப்படை. நான் உனக்காக யோகம் எல்லாவற்றையும் செய்கிறேன். நீ எனக்காக என்ன வேலையில்லாம் செய்கிறாயோ அவற்றை மட்டும் செய்து வா". உடனே நான் அதை ஏற்றுக் கொண்டேன். அன்றைய தினம் நாள்கள் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்திற்கு அடையாளமாக அன்னையிடம் கை ரழுக்கி விட்டுச் சென்றேன்.

ஆயின், அன்னையிடம் தன்னை முழுமையாக ஒப்படைப்பது என்பது வாய் அளவில் தான் எளிதான் ஓன்று, செயலில் கொண்டு வருவது என்பது மிகக் கடனாயானது என்பதைக் கண்டு கொண்டேன். ஆகவே, அவரிடமே அதை எவ்வாறு செய்வது என்று வினாவினேன்.

அன்னை "காலையில் எழுந்தவுடன் நீ என்ன செய்கிறாய்?"

நான் "காலைக் கடன்களை முடித்து விட்டுக் குளிப்பதற்குத் தயாராவேன்". ஆனால் அன்னை தின்னும் விபரமாகக் கூறும்படக் கேட்டதன் பேரில் நான் பல துலக்குவதிலிருந்து ஒவ்வொன்றாகச் சொன்னேன். அதைக் கேட்ட

பிறகு அன்னை "ஆமாம், பல துலக்கும் போது நீ என்ன கனவு காண்பாய் அல்லது நினைத்துக் கொண்டிருப்பாய்?" எனக்கு அது மிகச் சாதாரண நிகழ்ச்சியாகவே பட்டதால் "எதையும் நினைப்பதற்கோ, கனவு காண்பதற்கோ ஒன்றுமேயில்லை" என்றேன்.

பிறகு அன்னை நான் என்னுடைய எல்லா வேலைகளின் போதும் அதாவது காலைக் கடன் கழித்தல், பல துலக்குதல், காலை உணவு அருந்துதல் போன்ற நிகழ்ச்சிகளின் போது நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை எழுத்துக் கூறினார். "உன்னோடுள்ள என் சாந்தித்தியத்தை எப்பொதும் உண்ணார். நீ செய்கின்ற செயல்களை நான் செய்வதற்கு விரு. என்னோடு பேச, நீ செய்ய வேண்டுவதை எந்த முறையில் சீறப்பாகச் செய்ய முடியும் என்பதை என்னோடு கலந்து பேச. உணவு உண்ணும் போது, நாம் உணவின் அருமையான சுவையை ஒன்று சேர்ந்து சுவைப்போம், என்னோடு சேர்ந்து நீ உண்ணும் போது ஒரு சிறு ரொட்டுத் துண்டு கூட எவ்வளவு சுவையோடு திருக்கிறது என்பதை உணரவாய். உண்பது ஆனந்தமாக திருக்கும்".

இப்போது நான் அன்னை சொன்னது போல் செய்ய முயன்று வருகிறேன். என் முழு வாழ்வுமே மாறியுள்ளது. இது நான் செய்கின்ற ஒவ்வொன்றையும் மிக அழகாகவும், முற்றிலும் களிப்புட்டுவதாகவும் ஆக்கியுள்ளது.

உதார் பிள்ளோ

தமிழாகக் கம் புவனரந்தரி சத்ரிசன்

சத்தியஜீவியக்டன் வெற்ற

சாவிதரி பற்றிய நயது கண்ணோட்டத்தில் இப்பொழுது நாம் காவியத்தின் இரண்டாம் பகுதியின் இறுதிக்கு வந்து விட்டோம். இந்தப் பகுதி எட்டாம் புத்தகமாக இருக்கிறது. இதற்குப் பின்னால் காவியத்தின் மூன்றாம் பகுதியும், இறுதிப் பகுதியுமாக இருப்பது நான்கு புத்தகங்களாக அமைந்துள்ளது.

நம் கண்ணோட்டத்தில் இறுதிப் பகுதியில் பலவிதமான யோக அனுபவங்களால் சாவிதரி, தான் தெய்வீக அன்னை என்பதை அறிகிறான் என்று பார்த்தோம். நாம் இப்பொழுது எட்டாம் புத்தகத்திற்குச் செல்கிறோம்.

புத்தகம் எட்டு 'மரணத்தின் புத்தகம்' என்ற பெயரிடப்பட்டு பத்து பக்கங்களை மட்டுமே கொண்டு சுருக்கமாக உள்ளது. இதில் நாம் சத்தியவானும், சாவிதரியும் கானகத்தில் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். சத்தியவான் மரம் வெட்டிக் கொண்டிருக்கிறான். சாவிதரி அவனை உற்று நோக்கிய வண்ணம் இருக்கிறான். அவனுக்கு மரணம் விதிக்கப்பட்ட நாள் இது என்பது அவனுக்குத் தெரியும். மரம் வெட்டிக் கொண்டிருந்த சத்தியவான் தீமெரன் தான் கருமையான வலியால் தாக்கப் பழுவதை உணர்ந்து, சாவிதரியின் மழியில் தலை வைத்துப் பருக்கிறான். வலியின் தீவிரம் அதிகமாகிறது. தனக்கு என்ன நேர்க்கிறது என்பதை இப்பொழுதுதான் புரிந்து கொள்கிறான். சாவிதரியை அழைத்து, 'ஓ சாவிதரி, என் ஆன்மாவே, நான் இறப்பதற்கு முன் என்னை முத்தமிழு' என்கிறான். சாவிதரி முத்தமிழுவதற்கு முன் இறந்து விடுகிறான்.

சாவிதரி வருத்தமோ பயனோ அடையவில்லை. பேரணமதி அவனை நாட வந்து அவனுக்குள் புகுகின்றது. செற்றிலும் அச்சம் தரக்கூடிய குழல் நிலவுகிறது. தலையை நியிர்த்தி தனக்கு எதிரே உள்ள கரிய உருவத்தை, எமனைப் பார்க்கிறான். தன் வாழ்க்கையில் தான் சந்தித்தே ஆக வேண்டிய நேரத்தை, எமனை நேருக்கு நேர் சந்திக்க வேண்டிய நேரம் வந்து விட்டதை அறிந்து, அதற்காகத் தன்னைத்

தயார் செய்து கொள்கிறான். என்ன சத்தியவானின் ஆன்மாவை முன்னே இமுத்துச் செல்ல சாவிதரியும் எழுகிறான்.

என்ன முதலில் நிரந்தர இருஞக்குள் நுழைகிறான். சத்தியவானின் ஆத்மாவும், காலனும் முன்னே செல்ல, இயற்கைக்கு ஒவ்வாத அந்தக் காரிருளில் சாவிதரி அவர்களைப் பின் தொடர்கிறான். இருள் தீகிலூட்டும் பயங்கர இருளாக மாறுகிறது. அந்தப் பிரதேசம் குன்யமும், இருஞமான பிரதேசம்.

மூலக்கதை மஹாபாரதத்தில் எமனுக்கும் இடையே நடக்கும் உரையாடல் சாதாரணமானது. அங்கே சாவிதரி மனித உருவும். என்ன குழம் தெய்வம். சாவிதரி மிகவும் அடக்கமாக, புத்திசாலியாக, இனிமையாக எமனுடன் உடைரயாழுகிறான். இவற்றால் கவரப்பட்ட காலன் சந்தோஷம்படைந்து ஒன்றான்பின் ஒன்றாக பல வரங்களைத் தந்து இறுதியில் தன் பிடியிலிருந்து சத்தியவானையும் விழுவிக்கிறான். இங்கே சாவிதரி செய்ததெல்லாம் தெய்வத்திடம் வரம் கேட்கும் வகையில் தன் வாக்கு சாதுர்யத்தால் எமனுக்கு புகழ் மாலை குட்டியதே ஆகும்.

ஆனால் ஸ்ரீஅரவிந்தர், சாவிதரியை ஓளியின் தெய்வமாகவும், காலனை இருளின் தெய்வமாகவும் உருவகப் படுத்துகின்றார். காலனும், சாவிதரியும் நடத்தும் உரையாடல் நீண்டது. அது கருமையான போராட்டமாக இருக்கிறது. 125 பக்கங்களுக்கு மேல் மூன்று புத்தகங்களை நிறப்பிக் கொண்டிருள்ளது. புத்தகம் 9, 10, 11 ஆக இவை இருக்கின்றன. இங்கே ஸ்ரீஅரவிந்தரது காவியத்தில் சாவிதரி வரம் கேட்கும் மனப்பாங்கில் இல்லை. காலனை அழித்து, காரிருளை அழித்து, உலகத்தை இருளிவிருந்து விழுவித்து, இனி என்ன என்ற தெய்வம் இல்லை என்று நிலை நிறுத்தி, அதற்கு அடையாளமாக சத்தியவானுக்கு விழுதலை கொடுக்க முயல்வதே சாவிதரியின் பூரணயோக நோக்கமாக இருக்கிறது.

சத்தியவானின் மரணத்தை வென்று பூவுலகம் திரும்பி வந்து, பூவுலகத்தைத் தெய்வத்தின் சாம்ராஜ்யமாக்கும் திருப்பணியை முடிப்பது சாவிதரியின் அவதார நோக்கமாகும். அதைத் தடை செய்வது காலனின் கடமை. இதுவரை உலகத்தில் மரணத்தைத் தவிரிக்க முடியாது என்று நம்பியவர்கள் கொள்கைகள் அனைத்தும்

விவாதத்திற்கு வருகின்றன. காலன் இடிடிப்பது போல் கர்ஜனன் செய்கிறான். பல வழிகளிலும் அதிபுத்திசாவித்தனமாயும், குதர்க்கமாயும் வாதீட்டு அவளுடைய லட்சியம் நிறைவேறாது என்ற கூறுகிறான். நம்பிக்கையற்ற தத்துவக் கொள்கை, வாழ்வே இப்படித்தான் என்ற வரட்டு வேதாந்தம், உண்மை நிலை, உயர்ந்த லட்சியம் போன்ற மனிதனின் பல்வேறு நிலைகளையும் அவள் முன் வைத்து, அதில் காணப்படுகின்ற மனிதனது சபாவக் கோளாறுகளை சுட்டிக் காட்டி ஏனாம் செய்கிறான். சாவித்ரி அசையவில்லை. சம்ரே நிலைகுலவந்த காலன், வாதத்தைத் திசை திருப்புகிறான். வேதாந்த மாயாவாதி போலும், பெரும் ஆசார்யர்கள் போலும் அவளுடன் வாதம் புரிகிறான். சாவித்ரி பின்னடையாமல், காலன் கூற்றின் பின்னால் உள்ள உண்மைகளை எடுத்துரைக்கிறான். இந்த கிடத்தில் காவியத்தில் ஸீரிரவிந்தர் பல தத்துவ நிலைகளையும், தன்னுடைய முடிவான குறிக்கோளான பூவுலகில் தெய்வீக வாழ்க்கை நிலையையும் நம் முன்னால் வைக்கிறார். இறுதியில் வரம்புக்கு உட்பட்ட ஒன்றால் வரம்பற்ற பரம்பொருளின் ஆற்றலை முழுமையாய் புரிந்து கொள்ள இயலாது, பகுதியாகவே புரிந்து கொள்ள முடியும் என்று கூறி முடிக்கிறார்.

மூலக்கதை மஹாபாரதத்தில் சாவித்ரியின் துணிச்சலாலும், நிதானத்தாலும் கவரப்பட்ட என்ன அவளுக்கு வரமளிக்க முன்வருகிறான். சாவித்ரி முதலில், சத்தியவானின் தந்தை தழுமத்சேனாவின் இழந்த கண் பார்க்கவையையும், அவருடைய இராஜியத்தையும் மீட்டுத் தரும்படி கேட்கிறான். என்ன அவள் கேட்ட வரங்களைத் தந்து, அவளை பூமிக்குத் திரும்பிச் செல்லுமாறு அறிவுகர கூறுகிறான். ஆனால் அவள் என்னாம் நிறைவேறவில்லை. மஹாபாரத சாவித்ரியும் எமனைத் தன் தூய அன்பால் சந்தோஷப்படுத்தி சத்தியவானை மீட்டு பூமிக்குத் திரும்புகிறான்.

ஸீரவிந்தரின் சாவித்ரியும் அதே போல் எமனுக்கு அடிபணிந்து போகவில்லை. காலனுக்கு அடிபணிவது என்பது விதிக்குப் பணிந்து போவதாகவும், அவளுடைய அவதார நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்யாமல் திரும்புவதாகவும் இருக்கும் என்பதால் சாவித்ரி உறுதியாய் இருந்தாள். சாவித்ரியின் உறுதியைப் பார்த்து மலைத்த என்ன இப்பொழுது அன்பை ஆயுதமாக்கி அவளைத் தாக்கத் தொடங்கிறான். அவளுடைய தூய அன்பை கேளிக்குரியதாக்கி

என்னி நகையாருகிறான். மனித குலம் மாற வேண்டும் என்ற உறுதியான அவளது நம்பிக்கையானது, மட்டமான உலோகத்தை பொன் னாக்கும் ரசவாதம் போல் இருக்கிறது என்ற கிழ்ந்துரைக்கிறான். என்ன சாவித்ரியிடம் 'நீ' அன்பை தெய்வமாக்குகிறாய். உன்னுடைய அன்பு புனிதச் சின்னமா அல்லது புராணக் கதையா? உடல் தாபத்தாலும், உணர்வுக் களிர்ச்சியாலும் ஏற்பட்ட ஒன்றுதானே. மனிதர்களிடம் காணப்படும் அன்புதான் எவ்வளவு பலவீனமாயும் மிகக் குறைந்த காலமே ஜீவிக்கக் கூடியதுமாயும் இருக்கிறது. அரிதான இந்தத் தூய அன்பை கடவுள் மனிதனிடம் கொடுத்து வீணாழத்து விட்டான். சத்தியவான் உயிரோடு இருந்திருந்தால் இந்த அன்பு மறைந்திருக்கும். ஆனால் சத்தியவான் இருந்துவிட்டான். அவன்பால் நீ வைத்திருக்கும் அன்பு எத்தனை காலம் நீடிக்கும்? உன் மனத்தை வேறு சிந்தனைகள் ஆக்ரமிக்கும் பொழுது இந்த அன்பு மறைந்துவிடும்' என்று அன்பின் பூரணத்தை அறியாமல் மனிதர்களிடம் காணக் கூடிய அன்பை மட்டும் கருத்தில் கொண்டு அதை கேவிக்குரிய பொருளாக்கி என்ன வாதீக்கிறான். இதோ, இந்தக் கூற்றை விளக்கும் காவிய வரிகளைப் படியுங்கள்.

*What is this love thy thought has deified,
This sacred legend and immortal myth?
It is a conscious yearning of thy flesh,
It is a glorious burning of thy nerves ...
And yet how brief and frail! how soon is spent
This treasure wasted by the gods on man ....
If Satyavan had lived, love would have died;
But Satyavan is dead and love shall live
A little while in thy sad breast, until
His face and body fade on memory's wall
Where other bodies, other faces come.*

(610)

காலன் இவ்வாறு தூய அன்பின் மீது வெறுப்பையும் ஏனந்ததையும் கொட்டுகிறான். சாவித்ரியின் உறுதி இன்னும் அதிகாரிக்கிறது. இந்தப் போவியான வாதத்திற்குப் பதிலாக கொடுக்கிறான். அன்பின் உண்மையையும், பவித்ரத்தையும் எமனுக்கு விளக்குகிறான். தூய அன்பு என்பது சொர்க்கத்திற்கும், பூமிக்குமான தெய்வீகமான ஒன்று என்றும், தன்னுடைய அன்பு என்ன கூறியதைப் போல் இதை தாபத்தாலோ, உடல் இச்சையாலோ எழுந்தது அல்ல என்றும்,

அவனுக்குக் கிடைத்த அன்பு கடவுளிடமிருந்து கிடைத்த தெய்வீக அன்பு அதை கடவுளிடமே திருப்பித் தரவேண்டியது அவனுடைய கடமை என்றும் கூறுகிறாள். மனிதன் அனைத்தையும் கெழுத்தாலும் கூட அவனுடைய ஆழத்தில் தெய்வத்தீன் குரல் ரகசியமாய் ஒவிக்கிறது. அவனது சுவாசம் இறைவனின் உயர்தளங்களை உணர்கிறது என்றும் வாதிப்புகிறாள்.

*My love is not a hunger of the heart,
My love is not a craving of the flesh;
It came to me from God, to God returns.
Even in all that life and man have marred,
A whisper of divinity still is heard,
A breath is felt from the eternal spheres.* (612-13)

எதுவும் சாவித்ரியிடம் பலனளிக்காத நிலையில் என் மறுபடியும் தன் வாதத்தை மாற்றிப் பேசுகிறான். அவன் சாவித்ரியிடம் இப்பொழுது மனிதனிடம் காணப்படும் அன்பை இகழ்ச்சியாகப் பேசுகிறான். அன்பு ஒரு நானும் மனிதனைக் காப்பாற்ற முடியாது. மனித வாழ்க்கையில் அன்பைப் பற்றித் தான் கூறும் ஒவ்வொன்றும் மிகச் சரியானதே என்று வாதிப்புகிறான். மனத்தின்படி நடப்பவனும், அறியாமையில் இருப்பவனும், அழிந்து போகக் கூடியவனுமான மனிதனுக்கு நித்தியமான உண்மை அன்பைக் கொடுப்பது என்பது முட்டாளின் செயல் என்பவன், தொடர்ந்து அன்பு என்பது அறியாமையில் எழுந்தது என்கிறான். மனிதனுக்கு இலட்சியமில்லை, இருந்தாலும் அவை மண்ணுக்குச் சமம். அவை அனைத்தும் மட்டையின் உருவங்கள் என்று கூறுகிறான். அவனது அன்பு அவனது சொல்வன்மையாலும், என்னத்தாலும் எழுந்த பிரமையே. அது புணர்க்கப் பட்ட கட்டுக் கதையே என்று வாதிப்புகிறான்.

சாவித்ரி எமனிடம் ‘உன்னுடைய சத்தியம் அழிக்கவல்லது, என்னுடைய சத்தியம் ஆக்கவல்லது. முடிக்கப்படாத உலகத்தை, சரியில்லாத கரமுமரடான பாகதயில் கற்றிவிட்டு வந்து பேசுகிறாய். மனிதன் குறையுடையன், அறியாமையில் உழல்பவன், கடவுளே இல்லை, அனைத்தும் வீண் என்றெல்லாம் பேசுகிறாய், ஒரு குழந்தை எப்படி வளர்ந்த மனிதனாக முடியும்? மனிதன் பரிணாமத்தில்தான் வளர முடியும். நீ மனிதனிடம் காண்கின்ற குறைகள் அனைத்தும் அவனை நிறைவுக்கு ஏருத்துச் செல்லும்

வழிகாட்டிகளாகும்’ என்று கூறி தன் வாதத்தைத் தொடர்கிறாள். உலகம் வளராத குழந்தை. மனம் தெளிவற்றது. வாழ்வு அறியாமைக்குரியது. சிருஷ்டி இன்னும் முடியவில்லை. ஆண்டவன் இல்லை, ஆத்மா என்பது மானை என்று கூறுவாயா? இயற்கையில் வாழ்வும் மனமும் ஆஸ்மீக அற்புதத்தை வெளிப்படுத்த முயல்வதும் பொய் என்று கூறுவாயா? என்று கேட்கிறாள்.

காவியத்தில் சாவித்ரி எமனிடம் மனிதனுக்காக வாதிரும் வார்த்தைகள்:

*O Death, thou lookst on an unfinished world
Assailed by thee and of its road unsure,
Peopled by imperfect minds and ignorant lives,
And sayest God is not and all is vain.
How shall the child already be the man? ....
Our imperfection towards perfection toils ....* (623)

சாவித்ரி மனித எல்லைகளை நன்றாகவே அறிவாள். மனிதனிடம் காணக் கூடிய சிறுமைகள் அனைத்திலும், அவைகள் உயரிய சிறந்ததாக மாறக்கூடிய விதி இருப்பதைப் பார்க்கிறாள். மனிதனின் வாழ்க்கைச் சூழல் அவன் மாற வேண்டிய நிரப்பந்தத்திற்கு அவனைக் கட்டாயப்படுத்துகிறது. ‘இந்த உலகம் மண்ணில் ஆரம்பித்து விண்ணில் முடிகிறது. இந்தத் தூய அன்பு ஒரு காலத்தில் மிருக இசையாக இருந்தது. பின்னர் பாசம் என்ற வகையில் திதயத்தில் குடிபுகுந்தது. மேலும் மனத்தின் நெருங்கிய நட்பாகத் தொடர்ந்த இந்த அன்பு, இறுதியில் பரவெளியில் ஆண்மீகத்தை யாசிக்கும் ஆர்வமாக மாறிவிடுகிறது’, என்று அன்பின் உண்மை நிலையை விவரிக்கிறாள். மெதுவான ஒரு திருவுருமாற்றும் வேலை செய்கிறது. ஆண்டவனுக்கான ஆத்மாவின் ஆர்வம் இறைவனின் அன்பைப் பெற்று புல்லரிக்கிறது. தனித்த ஜீவன் தனிமையிலிருந்து விடுபடுகிறது. அனைத்தும் இறைவனில் புத்துணர்வு பெறுகின்றன.

அன்பின் மேன்மையை விவரிக்கும் காவிய வரிகள்:

*All our earth starts from mud and ends in sky,
And Love that was once an animal's desire,*

*Then a sweet madness in the rapturous heart,
An ardent comradeship in the happy mind,
Becomes a wide spiritual yearning's space.*

(632)

நீதானத்தை இழுந்து கொண்டிருக்கும் எமனிடம் சாவித்ரி நீதானமாகத் தொடர்கிறாள். எமனிடம் மீண்டும் தன் குறிக்கோளையும், சீவதார நோக்கத்தையும் கூறி, தான் ஏன் சத்தியவானை மீட்பதில் உறுதியாக இருக்கிறாள் என்பதை தெளிவாகக் கூறுகிறாள். சாவித்ரி எமனிடம் அன்பே மனித குலத்தை அறியாமையிலிருந்தும், வலியிலிருந்தும் காப்பாற்ற வந்த ரட்சகர் என்ற கூறி மேலும் தொடர்கிறாள். மனிதன் எமனின் நிழவில் குடியிருக்கிறான், உலகம் அறியாமை என்னும் இருளில் மூழ்கி உள்ளது. உலகம் இறைவனின் ஓளியைப் பெற வேண்டும் என்ற விரும்பியது. உலகின் அந்த எண்ணம் தன்னாலும், சத்தியவானாலும் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும். துயரத்தில் ஆழந்துள்ள இந்த உலகம் இறைவனின் இன்பத்தை அனுபவிக்க வேண்டும். உலகின் வருத்தம் ஆனந்தத்தால் மாற வேண்டும். மனித இதயத்தின் வெற்றிடம் இறையன்பால் நிரப்பப்பட வேண்டும். நான் பெண் - கடவுளின் சக்தி, சத்தியவான் - பிரம்மத்தின் ஆன்மா. என் அன்பு வலிமையானது. உன் சட்டத்தை விட என் அன்பு சிறந்தது. எங்கள் இருவரின் அன்பும் பரமனின் முத்திரையிடப்பட்டது. அத்தகைய தூய அன்பை உன்னிடமிருந்து மீட்பேன், காப்பேன், தூய அன்பு பூமியில் நிலைக்கச் செய்வேன்' என்ற குலைரக்கிறாள். தூய அன்பு சொர்க்கத்தையும் பூமியையும் இணைக்கும் ஓனிவிளக்கு, எல்லைக்கு அப்பாற பட்டவனின் தாதுவனாக இருப்பது. அன்பு மனிதனுக்கு இறைவனால் அளிக்கப்பட்டது, மீண்டும் அதை இறைவனிடத்தில் திருப்பித்தர வேண்டிய கட்டாயத்தில் மனிதன் இருக்கிறான்' என்று கூறி முடிக்கிறாள்.

*O Death, not for my heart's sweet poignancy
Nor for my happy body's bliss alone
I have claimed from thee the living Satyavan,
But for his work and mine, our sacred charge.
Our lives are God's messengers beneath the stars;
To dwell under death's shadow they have come
Tempting God's light to earth for the ignorant race,
His love to fill the hollow in men's hearts,*

His bliss to heal the unhappiness of the world.

*For I, the woman, am the force of God,
He the Eternal's delegate soul in man.*

*My will is greater than thy law, O Death;
My love is stronger than the bonds of Fate:
Our love is the heavenly seal of the Supreme.
I guard that seal against thy rending hands.
Love must not cease to live upon the earth;
For Love is the bright link twixt earth and heaven.
Love is the far Transcendent's angel here;
Love is man's lien on the Absolute."*

(633)

எமன் குரல் பழைய கருமையை இழுந்தது. வாழ்வு அலுத்துப் போவது போல் அவனும் அலுத்துப் போனான். எமன் தான் வலுவிழுந்து வருவதை உணர்ந்தாலும் விட்டுக் கொடுக்கத் தயாராயில்லை. சந்தே தணிந்து, மனிதனால் எதுவுமே முடியாது என்ற தான் வாதாடியதை மாற்றி, வாதத்தைத் திசை திருப்பி சாவித்ரியிடம் கேள்வி கேட்கத் தொடங்குகிறான், 'மனிதன் நிலையற்றவன், அவன் எப்படி அழியாத பரம்பொருளாக மாற முடியும்? கடவுள் திட்டமிட்டு இந்த உலகம் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்ற படைத்துள்ளார், அதை மாற்றுவதென்பது முட்டாள்தனமான செயல். மனிதனுக்கு ஆத்ம விருதலை, அமரத்துவம், ஆனந்தம் இவை எல்லாம் அவன் இறந்த பிறகே கிடைக்கும். உடல் என்னும் இந்தக் கூட்டுறவுள் இருக்கும்வரை அறியாமையான இந்த உலகில் அவனுக்குத் துயரங்கள் தவிர வேறு ஏதும் கிடைக்காது,' என்கிறான். அவன் தொடர்ந்து சாவித்ரியிடம், 'உன்னால் முழுமானால் அன்பையும், சத்தியவானையும், பூமியையும் உதவித் தள்ளிவிட்டு கடவுளிடம் செல்,' என்று கூறுகிறான். 'நீ அமரத்துவத்திற்குள் நுழைய வேண்டுமானால் அதன் வாயிற் கதவும் நானே!! அங்கும் என்கனத் தாண்டிய பிறகுதான் நீ மேலே தொடரமுடியும்' என்று கொக்கரிக்கிறான்.

சாவித்ரி இப்பொழுது தன் அமைதியை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு எமனிடம் அசாதாரன வீரத்தோடு, 'அசைவின்மையிலிருந்து ஒரு சிறுஒந்த எழு முடியும் என்றால், கண் னுக்குத் தெரியாத சக்தியிலிருந்து ஜடமும், வாழ்வும், மனமும் உண்டாக முடியும் என்றால், அழியக் கூடிய மனித இதயத்திலிருந்து ஓர் ஆன்மா எட்டிப் பார்க்க முடியும் என்றால் இன்றைய குறையுள்ள மனிதன் என்றோ

ஒரு நாள் தெய்வமாக திருவுருமாற்றம் அடைவான் என்று நம்பிக்கை கொள்வதில் என்ன தவறு என்று கேட்டவள் தொடர்ந்து 'மனிதனிடம் திப்பொழுதே அவன் பூணம் பெறுவான் என்பதற்கான பிரகாசமான குறிகள் தென்படிக்கின்றன' என்ற கூறி மேலும் தொடர்கிறாள். தற்பொழுது அங்குநான்தத்திலிருந்து நான்ததின் துளிகள் சிதறகின்றன. காதலின் கை நம்மைத் தீண்டுகிறது. கடவுள் அருகிலிருக்கிறார். சத்தீயம் பக்கத்தில் வந்து விட்டது. நாத்திக்குடைய உடலுக்கு இறைவன் தெரியவில்லை என்பதால் முனிவர் கடவுளில்லை என்பாரா? உணர்வுக்கோ, என்னத்திற்கோ கட்டுப் படாமல் நான் அனந்தத்தில் வாழ்கிறேன். காலத்தின் எல்லையில் நின்று, உலகம் அவனே எனக் கண்டேன். இறைவனின் பூதவுடல் பூமி என அறிந்தேன். எனக்கு மட்டும் கிடைத்த மோட்சம் திருப்தி தாராது. நான் ஆர்வமான உலகின் பிரதீநிதி. எனக்குக் கிடைத்த மோட்சம் எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் வேண்டுமெனக் கேட்கிறேன்.

*What then can hinder God from stealing in
Or who forbid his kiss on the sleeping soul?
Already God is near, the Truth is close ....
But standing on Eternity's luminous brink
I have discovered that the world was He;
I have met Spirit with spirit, Self with self,
But I have loved too the body of my God.
I have pursued him in his earthly form.
A lonely freedom cannot satisfy
A heart that has grown one with every heart:
I am a deputy of the aspiring world,
My spirit's liberty I ask for all.*

(649)

இவ்வாராக சாவித்ரி எமனை ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் தோல்வியைத் தழுவச் செய்கிறாள். ஸீஅரவிந்தரது பூரண யோகத் தத்துவம் முழுவதும் சாவித்ரியின் வாதங்களாக அமைகின்றன. எமன் தான் வலுவிழப்பதை உணர்கிறான். மேலும் எதுவும் செய்ய வழி தெரியாது பிரமித்த எமதுக்கு சாவித்ரி யார் என்ற ஜயம் உண்டாகிறது. சாவித்ரி தெய்வீக அன்னையோ என்ற சந்தீகம் எழும்புகிறது. அப்பொழுதும் இறுமாப்பு சீறிதும் குறையாமல் தனது கடைசி ஏவுகண்ணயை அவள் மேல் தொழுக்கிறான். 'நீ யார், தெய்வமா? அப்படி என்றால் உன்

திருமுகத்தை நான் பார்க்க வேண்டும்,' என்று கேட்கிறான். அத்தோழு நில்லாமல், உன் ஆஸ்மிக ஆற்றலை உணர்ந்த பிறகே நீ கேட்கும் அமரத்துவத்தை உனக்கு அளிக்க முடியும் என்றும் கூறுகிறான்.

'நீ யார்?' என்று எமன் கேட்டதும் சாவித்ரியிடம் ஒரு மிகப் பெரிய மாறுதல் ஏற்பட்டது. மனிதச் சூழல் விலகி ஓளி படர ஆரம்பித்தது. அவதாரம் திரையை விலக்கி முன் வருகிறது. கடவுளுக்கு இனிமேல் இருட்டு தேவையில்லை என்பது போல் தெய்வீக ஓளியைப் பெற உலக இருட்டு சம்பதிக்கிறது. உள்ளுறை தெய்வ ஜோதி பிரவாகமாக உடலில் பாய்கிறது. தன் மேலுள்ள திரையை சாவித்ரி விலக்குகிறாள். தெய்வத்தாய் தன் அதி உன்னத மேன்மையை வெளிப்படுத்துகிறாள். அனந்தனின் ஓளி அருள்பிரவாகமாக வெளிப்படுகிறது. தெய்வீக அன்னை வில்லஞ்சுபம் எருக்கிறாள். பிரபஞ்சமே அவளது உடலாக இருக்கிறது. பூவுலகமே அவளது வீடாகவும், பரவெளி அவளது ஆடையாகவும், ஆனந்தம் அவள் கண்கள் மூலம் பார்க்கவாகவும் வெளி வந்தன என்பதான மாற்றங்கள் தோன்றின. இருளின் தெய்வமான எமனும், ஓளியின் தெய்வமும் எதிரெறியிர நின்றனர். ஓளிபட்ட இடங்களிலெல்லாம் காலனின் உருவம் கரைய ஆரம்பித்தது. கரைய ஆரம்பித்த இருளின் உடல் கடைசீத் துளி வரை கரைந்து இறுதியில் ஓளியாக மாற ஆரம்பித்தது. இருளின் தெய்வமான காலன் அன்பின் தெய்வமாக திருவுருமாற்றம் அடைகிறான். இந்த தெய்வத்தை கவிஞர் விராடன் என்றும், ஹிரண்யகர்பன் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

*In a flaming moment of apocalypse
The Incarnation thrust aside its veil.
A little figure in infinity
Yet stood and seemed the Eternal's very house,
As if the world's centre was her very soul
And all wide space was but its outer robe. ....
Eternity looked into the eyes of Death
And Darkness saw God's living Reality.*

(664-665)

சாவித்ரி எமனை வென்றுவிட்டாள். இருந்தாலும் அவளின் கரும் சோதனைகள் இன்னும் முடவுக்கு வரவில்லை. இத்தனை தோல்விகளுக்குப் பின்னும் மீண்டும் ஒரு முறை எமன் தன் பழைய முயற்சியை மேற்கொள்கிறான். சாவித்ரியின் முயற்சி வீண் என்று

வாதிருக்றான். அவள் எதிர்பார்க்கும் மாற்றங்களை உலகில் ஏற்படுத்தவே முடியாது என்றும், ஆகவே சத்தீயவானுடன் சாவித்ரியை சொர்க்கத்திற்கு வருப்படியும் அழைப்பு விழுக்றிரான். அங்கே அமர காதலர்களாய் இருக்கலாம் என்ற ஆகச வார்த்தைகளைக் கூறுகிறான். ஆனால் சாவித்ரி, சதந்திரத்தை மறுக்கிறாள். அமரனை உலகிற்கு அழைக்கிறாள். அடர்ந்த காரிருளை விலக்கியது போல் இருளற்ற பகலையும் நான் விட்டுவிட மாட்டேன். சத்தீயவானை திருப்பிக் கொடு. பெரிய ஆத்மாக்கள் சிற்றி பெறும் திடம் பூவுலகம். ஒரு காலத்தில் சொர்க்கம் என் பிறந்த பூமி. அனையாத அமர வாழ்வின் அன்பு மனித குலத்தை என்னில் நாடுகிறது. துண்பத்தில் உழலும் மனிதனுக்கு தூரத்திலுள்ளது மோட்சம். அனைவருக்கும் இல்லாத ஆனந்தம் குறையுடையது. பூர்த்தியாக வேண்டிய பணிக்கு எங்களைக் கருவியாக்குதல் உன் பங்கு. மனிதனின் ஆத்மா இறைவனையடைந்து அனந்தன் புவிக்கு வரவேண்டும். காலனின் முயற்சி வீன் முயற்சி என்று காலன் உணரும் வகையில் உறுதியாக மீண்டும் தன் நோக்கத்தை அவனைடம் விவரிக்கின்றாள். தனக்காகவோ சத்தீயவானுக்காகவோ அவள் அவதாரம் ஏறுக்கவில்லை. பூவுலகில் தெய்வீக வாழ்வை நிலை நாட்டவே தான் அவதரித்து இருப்பதாக சொல்கிறாள்.

*I climb not to thy everlasting Day,
Even as I have shunned thy eternal Night ....
Earth is the chosen place of mightiest souls;
Earth is the heroic spirit's battle field,
The forge where the Archmason shapes his works.
Thy servitudes on earth are greater, King,
Than all the glorious liberties of heaven. ...
Too far thy heavens for me from suffering men.
Imperfect is the joy not shared by all.*

(685, 686)

திருவுருமாற்றம் அடைந்தபின் இப்புது உருவில் தெய்வம் சாவித்ரிக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கின்றது. ஆனால் அதிலெதியவத்தால் பூவுலகம் எப்படி தெய்வீக வாழ்வை மேற்கொள்ள முடியும் என்பதை அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. காலத்தால் உலகம் கட்டுண்டு வாழ்கிறது. காலத்தின் பிடியில் மனிதன் கட்டுண்டுண்டு உள்ளவரை பூவுலகம்

மாறாது. உலகில் இதுவரை பல பெரிய ஆத்மாக்கள், மகான்கள் மனித குலத்தை உயர்த்தப் பாடுபட்டுள்ளனர். இன்றுவரை அவர்களால் மனிதனை உயர்நிலைக்கு எடுத்துச் செல்ல இயலவில்லை. மனித இனம் சில சமயம் உயர்நிலைகளை அடைந்தாலும் கூட உயர்நிலைக்குச் சென்ற மனிதன் தனக்குக் கிடைத்த முதல் சந்தர்ப்பத்திலேயே மீண்டும் சக்தியை நோக்கி வந்து விழுக்றான். ஆகையால் காலத்தின் பிடி தளரும் வரை சாவித்ரி காத்திருக்க வேண்டும் என்ற கூறுகிறது.

சாவித்ரி மீண்டும் எமனைடம் உலகத்தை இறைவனை நோக்கி உயர்த்த வேண்டிய பணியே தனக்கு இறைவன் இட்ட கட்டளை என்ற கூறுகிறாள். இன்றையச் சூழலில் உள்ள மனிதனால் இதை நிறைவேற்ற இயலாது என்ற உண்மையையும் ஒப்புக் கொள்கிறாள். மனிதன் இதை அடைய வேண்டுமானால் தன்னைக் கட்டிப் போட்டுள் தடைகளை உடைத்தெற்றிந்து விட்டு திருவுருமாற்றம் அடைய வேண்டும். திதற்கு மனிதனுக்கு உதவுவதே தன் அவதார நோக்கம் என்ற கூறுகிறாள்.

சாவித்ரி எமனைடம், இறைவன் உலகைப் படைத்தான். அப்படியெனில் உலகம் இறைவனைத் தன்னுள் ஏற்க வேண்டும். தன் தியத்துள் மறைத்து வைத்துள்ளதை வெளிப்படுத்த வேண்டும். நீ படைத்த உலகிற்கு உன்னை நான் அழைக்கிறேன். மனிதன் மனிதனாக இருக்க வேண்டுமானால் அவன் சத்தீய ஜீவனாக இருக்கட்டும். சத்தீய ஜீவன் மனிதனில் இறைவன். அப்படி இல்லையெனில் படைப்புக்கு அர்த்தம் இல்லை. உடலில் இறைவனாக ஆன்மா வளர்கிறது. தன் ஆதியான பிரம்மத்தை நோக்கி சீவ்விரகஸ்ய ஆன்மா உடலை அழைத்துப் போகிறது என்ற கூறுகிறாள்.

*Since God has made earth, earth must make in her God;
What hides within her breast she must reveal. ....
If man lives bound by his humanity,
If he is tied for ever to his pain,
Let a greater being then arise from man,
The superhuman with the Eternal mate
And the Immortal shine through earthly forms.*

(693)

ஸ்ரீஅரவிந்தரின் பூண்யோகக் கருத்து இதுவேயாகும். மனிதன் காலத்தின் பிடியிலிருந்து தப்பிக்க வேண்டும் என்றால் அவன் மனம் ஏற்படுத்தும் தடைகளை உடைத்தெறிந்து விட்டு இறைவனின் பிரதேசமாகிய உயர் உணர்வுகளுக்குச் செல்ல வேண்டும். மனிதனுக்கு வாழ்வின் அவலங்களிலேயே இருக்க வேண்டும் என்ற விதி இல்லவே இல்லை. மாறாக அவனுடைய விதி மிக மிக உயரிய விதியாக இருக்கிறது. அவன் சத்தியஜீவனாக இருக்க வேண்டும் என்பதே இறைவன் அவனுக்குக் கொடுத்துள்ள விதியாக இருக்கிறது. அவன் வாழ்வில் சந்திக்கும் அனைத்து அவலங்களுக்குக் காரணமும் இதுவே. மனிதன் பரிணாமத்தில் வளர வேண்டும். அவன் மனதை தாண்டி உயர் உணர்வு நிலைகளுக்குச் செல்லும் பொழுது அந்தந்தப் பிரதேசங்களில் உள்ள தெய்வ சக்தியின் துணையும் உதவியும் அவனுக்குக் கிடைக்கின்றன. அந்தந்த அவனுக்கு வாழ்வின் அவலங்கள் மறைந்து சந்திதாஷ்டம் கிடைக்கிறது. மிக உயர்ந்த நிலையாகிய சத்தியஜீவிய லோகத்தை அடைந்தால் அவனுக்கு மரணமின்பை கிடைக்கிறது. அதாவது மனிதன் நித்தியனாகிறான். ஆனால் தீவற்றை எல்லாம் பெற அவன் மனதைத் தாண்டி பெரு முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும். அவன் வாழ்வில் உய்வதற்கு தீர்த்த தவிர வேறு மார்க்கம் ஏதும் இல்லை. எந்த மனம் தடைகளை ஏற்படுத்தி இறைவனிடமிருந்து அவனைப் பிரிக்கிறதோ அதையே உயர் உணர்வு பிரதேசங்களுக்கு நம்மைக் கொண்டு செல்லும் கருவியாக்கி மனிதன் உயர்நிலையை அடைய வேண்டும். இத்தகைய உயர் வாழ்வை, உயர் நிலையை மனிதன் அடைய வேண்டும் என்பது சாவித்ரியின் திருவுள்ளமானால் முதலில் அவன் அனந்தனின் உலகிற்குச் செல்ல வேண்டும். ஏனெனில் அங்குதான் இறைவனது குரல் கேட்கும். மற்ற லோகங்களில் இறைவனது குரல் கேட்காது என்று அசரீரி கூறி சாவித்ரியை சத்தியஜீவிய லோகத்திற்கு வருமாறு அழைக்கிறது. குட்சம் உடலிலோ, மனத்தின் சிகரத்திலோ, பெரு வாழ்விலோ இறைவனின் ஆணை கேட்காது என்று கூறுகிறது. சாவித்ரி லோகங்களைக் கடக்கிறாள். மோட்ச லோகங்கள் ஆன்மிக ஜோதியில் அழிந்தன. ரூபங்கள் அனைத்தும் மென்னத்தில் அழிந்தன. சாவித்ரி சத்தியஜீவிய லோகத்தை அடைகிறாள். இவ்வாறு அவன் காலத்தைக் கடக்கும் பொழுது காலன் அழிகிறான். புது உருவும் பெற்ற விராடனும் அங்கிலை. மரணம் மரணம் அடைந்தது. அப்பொழுது இது நாள் வளர மறைந்திருந்த இறைவனின் இருகல்ய

சக்தி, பேராற்றல் வெளிப்பட்டது. பிரபஞ்ச மாளிகையில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட அகன்ததும் கிழக்கிழ வென நூங்கியது. காலன் என்பவன் இறைவனின் முகமூடி. இறைவனின் முகமூடி கீழ்த்தெறியப் பட்டதால் அந்த இடத்தில் ஈல்வரனின் குரல் ஓலிக்கிறது. ஈல்வரன் சாவித்ரிக்கு நான்கு வரங்களை அளிக்க விரும்புகிறான். அப்பொழுது அசரீரி ஓலித்து நான்கு வரங்களை ‘கேள், கேள், கேள், கேள்’ என்று கூறுகிறது. சாவித்ரியும் இறைவனின் அமைதி, இறைவனின் ஒருமை, இறைவனின் சக்தி, இறைவனின் ஆணந்தம் ஆகியவற்றைக் கேட்கிறாள். கேட்டவள் தனக்காகக் கேட்காமல் உலகிற்காகவும், மனித குலத்திற்காகவும் கேட்கிறாள்.

அசரீரி சாவித்ரி கேட்ட நான்கு வரங்களையும் அளிக்கிறது. இவ்வாறு சாவித்ரி உலகில் சத்தியஜீவியத்தை நிலைநாட்ட ஏழுத்த தன் அவதார நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்கிறாள்.

இங்கே நூலாசிரியர் தன் கருத்தை விவரிக்கின்றார்.

இதை நீங்கள் எந்தப் பெயர் வேண்டுமானாலும் சொல்லிக் குறிப்பிடலாம். ஆனால் ஸ்ரீஅரவிந்தர், மனிதன் தன் வாழ்வை தெய்வீக வாழ்வாக மாற்றி தான் நிறைவு பெற வேண்டும், அதுவும் உலககத்துறுக்காமல் பூரியிலேயே அவன் நிறைவான வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்பதற்காகவே இந்த யோகத்தைப் புரிந்தார். இது உலகில் நிகழ வேண்டுமானால் நிச்சயமாக ஒரு புரட்சி ஏற்பட வேண்டும். ஆனால் அது சமுதாயப் புரட்சியோ, பொருளாதாரப் புரட்சியோ, அரசியல் புரட்சியோ அல்ல, அது ஆன்மீகப் புரட்சியாக இருக்க வேண்டும். மனிதன் தன் உணர்வு நிலையை உயர் உணர்வு நிலைக்கு (higher consciousness) மாற்றிக் கொள்ள உறுதியாய் முன்வர வேண்டும். இந்த உயர் உணர்வு நிலைக்கு நம்மை ஏழுத்துச் செல்ல சாவித்ரி அப்யக் கரம் நீட்டி, மணியோசையாய் ஓலித்து நம்மை அழைக்கிறது.

சாவித்ரி கண்ணோட்டம் தொடரிக்கிறது:

இப்பொழுது அந்த அசரீரிக் குரலும் மறைந்துவிட்டது. சத்தியவானும் சாவித்ரியும் மட்டுமே இருக்கின்றனர். பிரதிபலன் கருதாமல் உலகம் உய்ய தாங்கள் செய்யப்போகும் சேவைக்கான

சக்தி ஒன்று மெதுவாக தங்களுக்குள் இருந்துவிப் பரவுவதை இருவரும் உணர்கின்றனர். அசாரீ அவர்களைப் பாராட்டி, வாழ்த்தி, அவர்களது லிலட்சியம் நிறைவேற தன் ஆசிகளை வழங்குகிறது.

*O Satyavan, O luminous Savitri
I sent you forth of old beneath the stars,
A dual Power of God in an ignorant world ...
The superman shall wake in mortal man
And manifest the hidden demigod ...
All then shall change, a magic order come
Overtopping this mechanical universe.
A mightier race shall inhabit the mortal's world. ...
The Spirit shall look out through Matter's gaze
And matter shall reveal the Spirit's face. ...
Nature shall live to manifest secret God,
The Spirit shall take up the human play,
This earthly life become the life divine.*

(702-711)

ஓ சத்தியவானே!! ஓனியான சாவித்ரியே!!

ஆதி நாட்களில் நான் உங்களிருவரையும் ஜட உலகிற்கும், புவியில் வாழும் ஜீவராசிக்கும் அமரத்துவம் அளிக்க வேண்டு அவர்டம் அனுப்பினேன். இறைவனை உலகிற்கு கொண்டுவர வேண்டு அதைச் செய்தேன்.

இறைவன் வரும் தருணம் வந்தால், லோக சக்திமாதா அவதாரிப்பாள். அவன் காலத்தில் ஜனிப்பாள்.

சத்திய ஜீவியமும், சத்திய ஜீவனும் பிறப்பார்கள். மனத்தைக் கடந்து, ஜீவனும், ஜீவியமும் உண்டு.

பூமியும் வாழ்வும் சத்திய ஜீவனால் தீருவருமாறும். மனம், வாழ்வு, உடலில் இறைவன் வெளிப்படாவான். பூமியே ஆத்மாவின் அனுபவ வீடாகும். மரணமும், அறியாமையும் அழியும்.

சத்திய ஜீவனை அவதாரம்-ஜடத் தின் உலகையும், ஜோதியையும் அவன் தீருவருமாற்றுவான். இயற்கையில் சத்திய தீபத்தை ஏற்றுவான். மனிதன் சத்தியத்தையும், கடவுளையும், ஆனந்தத்தையும் தேடுவான். இவ்வாறு, பூவுலகில் தெய்வீக வாழ்க்கை மலரும் என்ற இறைவனின் வாக்குறுதியைப் பெற்றுக்கொண்டு இருவரும் நிலவுகள்

திரும்புகின்றனர். இங்கே கவிஞர் ஓர் அந்புதமான முதலூரையோடு தன் காவியத்தை நிறைவு செய்கிறார். சத்தியவானும் சாவித்ரியும் கையோடு கை கோர்த்துக் கொண்டு, இனிமையான சங்கீதத்தை ரசித்துக் கொண்டு ராஜ பரிவாரங்களுடன் தன் நாட்டிற்குத் திரும்புகிறார்கள் என்று வர்ணிப்பவர், இறுதியில் வரப்போகும் திரவும் பிரகாசமான சூரியோதயத்திற்கு தன்னைத் தயார் செய்து கொள்கிறது என்பதாய் வர்ணித்து, சூரியோதயத்தில் ஆரம்பித்த கவிதையை அதைவிடச் சிறந்த சூரியோதயத்தில் நிறைவு செய்கிறார்.

இத்தோடு நாமும் சாவித்ரி பற்றிய நம் கண்ணோட்டத்தை, தெய்வீக அன்னை சாவித்ரி பற்றிக் கூறும் சிறப்பான வார்த்தைகளோடு நிறைவு செய்வோமாக!!

சாவித்ரி பற்றி ஸ்ரீஅனினையின் வார்த்தைகள்:

ஆம், குழந்தையே, இதில் எல்லாம் உள்ளது மறைஞானம், தத்துவம், பரிஞாம வளர்ச்சி, மனிதனின் வரலாறு, தெய்வங்களின் வரலாறு, படைப்பு, இயற்கை ஆசை அனைத்தையும் பற்றிய வீவரங்கள் இதில் அடங்கியுள்ளன. பிரபஞ்சம், எவ்வாறு, ஏன் படைக்கப்பட்டது, தன் விதி என்ன, இவையில்லாம் அதில் உள்ளன. உன் எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் அதில் நீ விடை காணலாம். மனிதனின், மற்றும் பரிஞாமத்தின் எதிர்காலம், தீவிரமான எவ்வும் அறியாத எல்லாம் அங்கு விளக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால்கீழ் பாதையில் நடக்கும் ஆன்மீக வீரர்கள் இவ்வுலகின் சிக்கல்களையெல்லாம் அவிழ்க்க விரும்பினால், அவர்கள் சாவித்ரியைப் படிப்பதன் வாயிலாக உலகின் மரமங்களை எளிதாகப் புரிந்துகொள்ளும் விதத்தில், மழிலமிகு மொழியில் அவற்றை அவர் விளக்கியிருக்கிறார். ஆனால் இந்த மரமங்கள் சொற்களுக்கு, வர்களுக்குப் பின் மறைந்துள்ளன. அவற்றை கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்றால் ஒருவன் மெய்யனர்வில் போதிய அளவுக்கு உயர் வேண்டும். வருங்காலம் பற்றிய முன்னறிவிப்புகள், நடக்கவிருப்பவை எல்லாம் வியத்தது தெளிவடன், தூலியமாக அளிக்கப்பட்டுள்ளன. மெய்மையையும் மெய்யனர்கவையும் கண்டுபிடிக்கவும், பிரபஞ்சம் என்பது என்னும் சிக்கலை அவிழ்க்கவும் தேவையான தீருவுகோலை ஸ்ரீ அரவிந்தர் இதில் வழங்கியுள்ளார். உணர்வின்மையினுள் ஒளி பாய்ந்து அதை உருமாற்றும் பொருட்டு, அந்த உணர்வின்மையின் கதவுகளை எவ்வாறு தீர்ப்பது என்ற அவர் காட்டியுள்ளார். அல்லானத்தீவிருந்து விருப்பட்டு, அதிமனத்தை நோக்கி உயர்வதற்கான வழியையும் அவர் காட்டியிருக்கிறார். இதன் ஒவ்வொரு கட்டடத்தையும், ஒவ்வொரு உணர்வு தளத்தையும் எவ்வாறு கடந்துசெல்வது, இறப்பென்னும்

பெருந்தடையையும் கடந்து அமர்த்துவம் அடைகின்ற விதம் என்று அனைத்தையும் காட்டியுள்ளார். இப்பயணம் முழுவதும் விவரமாக அளிக்கப்பட்டுள்ளது. நீ யேலும் முன்செல்லும்போது, மனிதன் மற்றிலும் அறியாத பற்பல விஷயங்களை திதில் கண்டறியலாம். இதுவே சாவித்ரி. அது திதற்கும் மேலானது, சாவித்ரியைப் படிப்பது ஒரு மெய்யான அனுபவமாகும். மனிதன் அறிந்த மரமங்களையெல்லாம், அவன் வருங்காலத்தில் சந்திக்கப் போகும் அனைத்தையும், ஸ்ரீ அரவிந்தர் இங்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இவற்றையெல்லாம் சாவித்ரியின் ஆழத்தில் காணலாம். ஆனால் அவற்றைக் கண்டுவிபிடிப்பதற்கு, போதிய ஞானம் தேவை, உணர்வுதளங்களின் அனுபவம் வேண்டும், அதிமன அனுபவம் வேண்டும், மரணத்தின் மீதான வெற்றியின் அனுபவமும் கூடத் தேவையாகும். பூரண யோகத்தில் முழுமையாக முன்னேறுவதற்குத் தேவையான ஒவ்வொரு கட்டத்தையும், எல்லாக் கட்டங்களையும் அவர் காட்டியுள்ளார். சாவித்ரி அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது.

சாவித்ரிபவன் செய்தகள்

சாவித்ரி பவனின் அன்றாடச் செயல்கள்

ஞாயிறு	காலை	10.30 சாவித்ரி ஸ்டடி ஸ்ரீகிள
	மாலை	5.30 மனித குலத்தின் முடவான குரிக்கோள்
திங்கள் செவ்வாய்		
	மாலை	4-5 ஒருமுனைப்படுத்துதலை மேம்படுத்துதல்
செவ்வாய்	மாலை	6.30 ஓம் உச்சரித்தல்
புதன்	மாலை	4-5 The Mother's Notes on the Way
வியாழன்	மாலை	4-5 சாவித்ரியை சரியான உச்சரிப்போடு படித்தல் by ஓரத்தாவன்
வெள்ளி	மாலை	5-6.30 யோக வாழ்க்கை விளக்கம் by ஸ்ரீதாஸு

தினசரி காலை ஏழரயிலிருந்து எட்டு வரை கூட்டுத் தியானம் நடைபெறும்.

சாவித்ரி அன்பர்கள் பாண்டியில், ஆரோவிலில் தங்க நேரிட்டால் மேற் கூறிய நிகழ்ச் சீகளில் கலந்து கொள்ள அன் போடு வேண்டுகிறோம். புதிய கூடம் தியானத்திற்காக அன்றாடம் காலை எட்டு முதல் மாலை ஆறு வரை திறந்தேயிருக்கும். அலுவலக அறையும், படிக்கும் அறையும் காலை 9-12 வரையும், மாலை 2-5 வரையும், ஞாயிறு தவிர மற்ற அனைத்து நாட்களிலும் திறந்திருக்கும்.

ஞாயிறு தோறும் நடக்கும் சாவித்ரி ஸ்டடி ஸ்ரீகிளின் செயல்கள், வளர்ந்து வரும் அனைத்துச் செயல்களின் பிறப்பிடமாக இருக்கிறது. 1994 ஆம் ஆண்டு, நவம்பர் 24, அன்று ஆரம்பித்த அதன்

செயல்பாடுகள் எவ்வித இடையூறும் இன்றி இன்று வரை தொடர்ந்து நடை பெற்று வருகின்றன. இது வரை ஒரு ஞாயிறு கூட தவறியதேயில்லை. இப்பொழுது ஜந்தாம் முறையாக சாவித்ரி பழக்கப்படுகிறது. இதன் மூலம் பல அரிய கண்ணுபிழப்புகள் வெளிவரத் தொடர்கியுள்ளன.

ஸ்ரீஅன்னை ப்ரெஞ்ச்சில் பேசியவற்றை ஒவிநாபாவில் போட்டுக் கேட்கும் புதன் கீழமை நிகழ்ச்சியானது 1998 லிருந்து தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகிறது. ஸ்ரீஅன்னை, ஸ்ரீஅரவிந்தரின் அபாரிஷத்தை விஸ்திப்பதிலிருந்து தொடர்ச்சி, ஸ்ரீஅன்னை விளையாட்டு மைதானத்தில் நடத்திய பேசுவாரித்ததைகள், ஸ்ரீஅன்னையின் கேள்வி-பதில், தற்சமயம் ஸ்ரீஅன்னையின் அஜந்தாவிலிருந்து Notes On The Way (ஆங்கில புல்ட்டனில் 1964-73 வரை வெளியிடப்பட்ட) ஒவிநாபாவில் போட்டுக் கேட்கப்படுகிறது. இவை அனைத்தும் ப்ரெஞ்ச்சில் இருப்பதால் ஆங்கிலத்திலும், ப்ரெஞ்ச்சிலும் துண்ணுப் பத்திரிகையாகப் பிரசாரிக்கப்பட்டு, வருபவர்களுக்கு வழங்கப் படுகிறது.

2. தரிசனத்தையொட்டி நடந்த முக்கிய நிகழ்ச்சிகள்: ஸ்ரீஅரவிந்தரின் 13வது பிறந்த தினத்தை ஒட்டி, ஆகஸ்ட் மாதம் 14, 16, 21 தேதிகளில் சில முக்கிய நிகழ்ச்சிகள் நடை பெற்றன.

14 அன்று காலை திரு ஜீஸுர் பட்டாச்சார்யா அவர்கள் சாவித்ரியின் ‘ஆங்கிலத்தைக் கண்டறிதல்’ அத்தியாயத்தைப் பற்றி விளக்கவரை நிகழ்த்தினார்.

அன்று மாலை ‘சாவித்ரியில் தியானம்’ என்ற தலைப்பிடப்பட்ட சாவித்ரியின் வரைபடங்கள் பற்றிய படக்காட்சி ஒன்று நடைபெற்றது. முதலாம் புத்தகத்தின் முதலாம் அத்தியாயத்தின் படக்காட்சியிலு. ஹீதா அவர்களின் வேண்டுகோளின் பேரில் இப்படக்காட்சி நடத்தப்பட்டது. சமீபத்தில் ஆரோவிலில் சேர்ந்தவரும், இத்தாலியப் படத் தயாரிப்பாளரும், சம்பக்கலாவின் சகோதரர் திரு பன்ஸிதார் அவர்களால் மனோகர் என்று பெயரிடப்பட்டவருமான இவரே இப்புகைப்படத்தைத் தயாரித்தவர். ஜீயார்ஜியோ மொலிநாரி என்ற மற்றொரு இத்தாலிய புகைப்படக் கலைஞர் ஜீட்டல் காமிராவில் ஏழுத்திருந்த புகைப்படங்களை அழுத்தனமாகக் கொண்டு மனோகர் இப்படக்காட்சியைத் தயாரித்தார். இந்தப் படக்காட்சி மிகவும்

அற்புதமாகவும், காண்பவர் உள்ளங்களை நெகிழ்விக்கும் வகையிலும் அமைந்திருந்தது.

ஆகஸ்ட் 16 அன்று திரு மோகன் மிஸ்தீரி தனது குழுவினருடன் சாவித்ரீபவனுக்கு வருகை தந்து, ஸ்ரீஅரவிந்தரின் பக்திப் பாடல்களைப் பாட நம்மை மகிழ்ச்சிக் கடலில் தீரைக்க வைத்தார்.

ஆகஸ்ட் 21 அன்று புதிய ஹாலுக்கு ஹீதா தனது குழுமபத்தினரோடு முதல் முறையாக விஜயம் செய்தார். அவர் மனோகரின் படத்தைப் பார்த்துவிட்டு, அவை இன்னும் சிறப்பாக அமைவதற்கு சில கருத்துக்களையும் தெரிவித்தார். சாவித்ரி வரை படங்கள் வைக்கப்படும் இடத்தையும், அதற்கு உண்டான கருவிகளையும் மேற்பார்க்கவிட்டார். அப்பொழுது அவர் நமக்கு ஒரு இன்ப அதிர்ச்சியையும் அளித்தார். சாவித்ரி வரைபடங்கள் அனைத்தையும் மீண்டும் ஒரு முறை தம் கையாலேயே வார்னிஷ் அடித்துத் தருவதாகக் கூறினார். இந்த வயதில், பல உடல் கோளாறுகளுக்கிடையில் அவர் இவ்வாறு கூறியது அன்னையே நம்பிடம் நேரில் பேசியது போல் இருக்கிறது. சாவித்ரி அன்பர்கள் அனைவரின் சார்பாகவும் நமது ஆத்மார்த்தமான நன்றியை ஹீதா அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். இதற்குத் தேவையான

உயர்ந்த ரக வார்கிலை நமது ஹாலந்து நண்பர்களும், ஆரோவில் இண்டர்நோனல் நெதர்லாண்டும் வழங்கியின்னது. அவர்களுக்கும் நமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

நவம்பர் மாதமும் ஸ்ரீஅன்னனயின் சமாதி தினம், ஸ்ரீஅரவிந்தரின் சீத்தி தினத்தை முன்னிட்டு 5, 10, 16, 17, 19 தேதிகளில் பல சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள் நடந்தேறின.

3. இரண்டு வருடங்களாக தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருக்கும் இரண்டு ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள் நிறைவு பெறும் நிலையில் உள்ளது.

சாவித்ரி – புத்தகப் பட்டியல்

முன்பே இதைப் பற்றி அறிவித்திருந்தோம். சாவித்ரிபவன், சாவித்ரி புத்தகப் பட்டியலை ஆங்கிலத்தில் தயாரிக்கிறது. ஆனால் இந்தியாவின் பிற மாநில மொழிகளில் வரும் விளக்கவுரைகளையும், உலகின் பல பாகங்களிலிருந்து வரும் விளக்கவுரைகளையும் சாவித்ரி ஆய்வாளர்களின் உபயோகம் கருதி, பல மொழி விளக்க உரைகளையும் தொகுத்து வைக்கிறது. இவ்வகையில் சமீபத்தில் நமக்கு பாக்டரி தீயாகி, அதிதி பத்திரிகையின் எட்டர் மூலமாக ராஜ்பால் கருண் என்பவர் மொழி பெயர்த்துள்ள சாவித்ரி கிடைக்கப் பெற்றுள்ளது. மேலும் டாக்டரி தீயாகி, இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு தான் தொகுத்து அளித்திருந்த ஸ்ரீஅரவிந்தரின் எழுத்துக்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள் பற்றிய பட்டியல், இரண்டு அதிதி இதழ்களில் வெளியானது நமக்கு கிடைக்கப்பெற்றது. இந்தப் பட்டியல் பேருதவியாக உள்ளது. வதோதராவிலூள்ள ஸ்ரீஅரவிந்த நிவாஸோடு தான் கலந்தாலோசித்த சாவித்ரி படிப்புகளை திரு சத்சேனா அவர்கள் பட்டியல் தயாரித்து அனுப்பியுள்ளார். குஜராத் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த விழவன் சோனேஜி, நமது உதவி ஆய்வாளராக பொறுப்பெற்றுள்ள இவர், சாவித்ரி புத்தகப் பட்டியலைத் தயாரிக்க மிகவும் ஆர்வமாகவும், கவனமாகவும் செயலாற்றுகிறார். பல பத்திரிகைகளையும் அலசி ஆராய்ந்து, ஏற்கனவேயே நமது குழுவினரால் தயாரிக்கப் பட்டிருந்த பட்டியலைப் புதிப்பித்துள்ளார். ஆனால் நாம் இதுவரை ஆங்கிலத்தில்தான் பட்டியல் தயாரித்து வருகிறோம். இது தேவைப் படிப்பாளர்கள் வேண்டுகோள் விடுத்தால் அவர்களுக்கு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

ஸ்ரீஅன்னை, சீஜந்தாவில் குறிப்பிட்டுள்ள சாவித்ரி விளக்கங்கள்:

இது நமது இரண்டாவது திட்டம். சாவித்ரியைப் போலவே மிகவும் ஈர்க்கும் தன்மையுடையது. இந்த இரண்டாவது ஆராய்ச்சியும் நிறைவடையும் நிலையை எட்டியுள்ளது. பலவித குறிக்கோளுக்குமான, பல அட்டவணைகள் இதில் நம்மால் தயாரிக்க முடிந்தது. அஜந்தா வால்யும்கள், சாவித்ரி தகவல் குறிப்புகள், பல தலைப்புக்களுக்குமான அட்டவணைகள் போன்றவற்றை தயாரிக்க முடிந்தது. மேலும் மேலே குறியவற்றிலூள்ள கடினமான பகுதிகளை விளக்கிக் கூறும் குறிப்புக்களும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. கை வசமுள்ள அனைத்துக் குறிப்புகளும் ஒன்றாகத் திரட்டி தொகுக்கப் பட்டுள்ளது. ஆனால் இது அச்சிடப் படுவதற்கு இல்லை. தேவைப்படுபவர்கள் படிக்கும் அறைக்கு வந்து குறிப்பெறுத்துக் கெல்லவாம்.

ஐங்குரி: 2006, ஐங்குரியில், நமது அன்றாட நிகழ்ச்சிகளைத் தவிர, அருமையான இரண்டு சொற்பொழிவுகளைக் கேட்கும் வாய்ப்பும் நமக்குக் கிடைத்தது.

ஸ்ரீ அரவிந்தோரையன், டாக்டர் ப்ரேமா நந்தகுமார், ஒரு மாநாட்டிற்காக ஆரோவில் வந்தவர், சாவித்ரிபவனில் "சத்தியவான்" என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார். இது மிகவும் தத்துப்பமாகவும், மனத்தை ஆழமாகத் தொழும் வகையிலும் சிறப்பாக இருந்தது. இதே மாதம் 28-ந் தேதி அன்று, பாண்டிச்சேரி ஸ்ரீ அரபிந்த சொலைட்டியைச் சேர்ந்த தீரு. சந்தர்ராஜன் அவர்கள் 'சாவித்ரிக்கு ஓர் அறிமுகம்' என்ற தலைப்பில் பேசினார். இதுவும் மிகவும் நன்றாக இருந்ததாக அன்று வருகை தந்தவர்களால் பாராட்டப்பட்டது.

இந்தச் சொற்பொழிவுகள் இனி வரும் 'ப்ராத்தனை' இதழ்களில் இடம் பெறும்.

பிப்ரவரி: ஸ்ரீ அன்னையின் பிறந்த தினத்தை ஒட்டி, ஆரோவிலில் ஸ்ரீ அன்னையின் புகைப்படக் கண்காட்சி ஒன்று மீண்டும் நடக்கவிருக்கிறது. அழிவுமான, ஸ்ரீ அன்னையின் புகைப்படங்களும், ஸ்ரீ அன்னை உபயோகித்த பொருட்கள் சிலவும் இந்தக் கண்காட்சியில் இடம் பெறகின்றன. 'அன்னையின் சிக்கறை' என்ற தலைப்பிலுள்ள இக்கண்காட்சி, பிப்ரவரி 18-விருந்து மார்ச் 6-வரை நடைபெறும்.

அன்பர்கள் அனைவரையும் அன்போடு வரவேற்கிறோம்.

சாவித்ரி பவன் எனும் கனவு

ஆரோவிலில் ஒரு குழலை பற்றிய எங்கள் கனவு அது சாவித்ரியே அதன் முச்சு.

உலகின் அனைத்து பாகங்களில் இருந்து வரும் சாவித்ரி அன்பர்களை அது வரவேற்கும்.

சாவித்ரி ஆராய்ச்சியை ஊக்குவிக்கும் மையமாக அது விளங்கும்.

ஸ்ரீஅரவிந்தரின் சத்யப் பெருவெளிப்பாடான சாவித்ரி எனும் மகாகாவியத்தை அனுபவிக்க, புரிந்து கொள்ளத் தேவையான அனைத்து உபகரணங்களையும் செயல்பாடுகளையும் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும்.

குரியனிடமிருந்து வெளிப்பட்ட உண்மை என்படும் சாவித்ரி பரிமளிக்கும் பவனமாகும்.

நீங்கள் உதவ விரும்பினால்

நீங்கள் இந்தியாவில் வசீப்பவரானால்:

உங்கள் சொந்த வரைவோலைகள் (Cheque) அல்லது கேட்புவரைவோலைகளை (D.D.) - S.A.I.E.R என்று குறிப்பிட்டு கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பவும்.

சாவித்ரி பவன்
ஆரோவில் 605 101
தமிழ்நாடு

**“சாவித்ரி
உலகின்
திருஞருமாற்றத்திற்கான
மந்திரம்”**

ஸ்ரீ அன்னை

பணவிடைகள் (M.O.) நேரடியாக “சாவித்ரி பவன்” என்ற பெயருக்கே எங்களின் மேற்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பலாம்.

சாவித்ரி பவனிற்கு பண உதவி செய்யும் இந்திய நாட்காட்டியாளர்களுக்கு, வருமானவரி சட்டத்தின் பிரிவு 35(1) (III) - ன் படி 100% வரி விலக்கு கிடைக்க வாய்ப்பு உள்ளது.

மேலும் வியரங்களுக்கு, தொடர்பு கொள்க:

சாவித்ரி பவன்
ஆரோவில் 605 101
தமிழ்நாடு, இந்தியா
தொலைபேசி: 0091 (0)413 2622922
மின்னால்சல்: savitribhavan@auroville.org.in
www.auroville.org/index/savitribhavan.htm

